

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 281 din 14.06.2023

Dosare nr.: 895/2022, 953/2022, 31/2023, 32/2023, 35/2023, 37/2023, 53/2023, 60/2023, 84/2023 (Dosarul la care au fost conexate este 895/2022)

Petiția nr.: 8801/05.12.2022, 9400/30.12.2022, 542/25.01.2023, 543/25.01.2023, 586/25.01.2023, 588/25.01.2023, 687/30.01.2023, 764/01.02.2023, 1052/09.02.2023

Petenți: Asociația județeană Satu Mare a Românilor Refugiați, Expulzați și Deportați în urma Dictatului de la Viena din 30 august 1940, Filiala municipală Carei
Reclamați: Guvernul României

Obiect: Petenții se consideră discriminați de prevederile OUG nr. 168/08.12.2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, **care stabilesc data de la care urmează să se acorde plata drepturilor** conferite de statutul de urmași ai persoanelor persecutate, conform Legii nr. 154/2021 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul procedural ales al petenților

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.

14. Asociația județeană Satu Mare a Românilor Refugiați, Expulzați și Deportați în urma Dictatului de la Viena din 30 august 1940, Filiala municipală Carei, cu sediul în mun. Carei, str. Ady Endre, nr. 13/2, jud. Satu Mare

Numele, sediul și domiciliul procedural ales al părții reclamate

15. Guvernul României, cu sediul în Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București, cod postal 011791.

II. Procedura de citare

16. Prin adresa nr. **395/18.01.2023** (Dosar 895/2022), având în vedere situația de fapt, respectiv conținutul unei propuneri legislative, a fost invocată, din oficiu, **exceptia prematurității formulării petiției**, întrucât reglementările de lege ferenda nu pot aduce vreo vătămare în drepturi persoanelor interesate, atât timp cât acestea nu sunt materializate într-un act normativ, în vigoare, care produce efecte juridice.

17. Prin adresa nr. **543/02.02.2023** (Dosar 32/2023), în conformitate cu **art. 11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, petentului i-a fost solicitat să completeze memoriul inițial cu datele lipsă, cu criteriul de discriminare și indicarea persoanei reclamate și a datelor sale de contact. Totodată, prin aceeași adresă, raportat la obiectul petiției, Colegiul Director a invocat **exceptia de vădită necompetență a C.N.C.D.**, în conformitate cu **art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008.**

18. Prin adresele nr. **895/06.02.2023** (Dosar 895/2022), nr. **514/19.01.2023** (Dosar 953/2022), nr. **542/07.02.2023** și nr. **943/07.02.2023** (Dosar 31/2023), nr. **933/07.02.2023** (Dosar 32/2023), nr. **586/07.02.2023** și **959/07.02.2023** (Dosar 35/2023), nr. **934/07.02.2023** și **588/07.02.2023** (Dosar 37/2023), nr. **764/10.02.2023** și **1083/10.02.2023** (Dosar 60/2023), având în vedere prevederile **art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată)**, părțile au fost citate în ziua de **20.02.2023, ora 11:00, respectiv ora 12:00.**

19. Prin adresele nr. **687/02.03.2023**, respectiv nr. **1648/02.03.2023** (Dosar 53/2023), având în vedere prevederile **art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată)**, părțile au fost citate în ziua de **28.03.2023, ora 12:00.**

20. Totodată, prin citații, în dosarele **895/2022, 953/2022, 31/2023, 32/2023, 35/2023, 37/2023, 53/2023**, au fost informate că, din oficiu, Colegiul Director a invocat **exceptia necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008**, în ceea ce privește aspectele care țin de acordarea de drepturi prin O.U.G. nr 168 din 08.12.2022 și alte acte normative, deoarece Colegiul Director al C.N.C.D. nu analizează modul de stabilirea *sui generis* a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

21. În acest sens, s-a pronunțat și **Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și

chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competența legislativului, dar și în competența Curții Constituționale.

22. Prin adresa nr. **1825/06.03.2023**, respectiv nr. **1052/06.03.2023** (Dosar 84/2023), având în vedere prevederile **art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată)**, părțile au fost citate în ziua de **27.03.2023, ora 10:30**. Prin aceeași adresa, în conformitate cu dispozițiile **Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobată prin Ordinul nr. 144/2008, art. 28**, Colegiul Director a invocat, din oficiu, **exceptia de necompetență materială a C.N.C.D.** pentru aspecte ce țin de aplicare și interpretare lege.

III. Susținerile părților

Susținerile petenților

23. La data formulării petiției **8801/05.12.2022**, constituită în dosarul nr. **895/2022**, petenții au solicitat să fie eliminate prevederile legale din Proiectul O.U.G. din data de 29.11.2022.

24. Ulterior, odată cu intrarea legii în vigoare, prin adresele nr. **639/26.01.2022, 9400/30.12.2022, 542/25.01.2023, 543/25.01.2023, 586/25.01.2023, 588/25.01.2023, 687/30.01.2023, 764/01.02.2023, 1052/09.02.2023** petenții au sesizat o posibilă faptă de discriminare ca urmare a prevederilor OUG nr. 168/08.12.2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care stabilesc data de la care urmează să se acorde plata drepturilor conferite de statutul de urmași ai persoanelor persecutate, conform Legii nr. 154/2021 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

25. Prin urmare, petenții susțin că nu se poate constitui un drept legal prin Legea nr. 154/2021 pentru modificare și completarea O.G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice și apoi să se facă o alegere preferențială doar anumitor categorii care vor beneficia, în detrimentul altora.

26. Urmare a petiției nr. 1052/09.02.2023, Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții a formulat adresa nr. **1914/09.03.2023**, prin care a solicitat analizarea tuturor aspectelor menționate și remiterea unui punct de vedere.

Susținerile părții reclamate

27. Partea reclamatul a formulat punctele de vedere înregistrate cu nr. **1280/16.02.2023** (Dosar 895/2022), nr. **1312/17.02.2023** (Dosar nr. 31/2023), nr. **1458/23.02.2023** (Dosar nr. 32/2023), nr. **2266/23.03.2023** (Dosar 53/2023), **2335/24.03.2023** (Dosar 84/2023).

28. Astfel, prin punctele de vedere formulate, reclamatul a invocat **exceptia necompetenței Consiliului**, considerând că C.N.C.D. nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora, ori să oblige pe acestea la inițierea/aprobarea (sau dimpotrivă) unor norme legale, în speță, de a constata caracterul discriminatoriu care intervine în cazul

aplicării prevederilor legale ale art. XXI lit. b) din *O.U.G. nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*.

29. De altfel, conform reclamatului, cenzurarea actelor normative, în funcție de natura lor revine în competența exclusivă fie a Curții Constituționale, prin exercitarea de către aceasta a controlului *a priori* sau *a posteriori*, fie a instanțelor judecătorești.

30. Prin urmare, partea reclamată apreciază că C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și O.G. nr. 137/2000, republicată, în special.

31. Din acest punct de vedere, reclamatul susține că examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

32. Față de acestea, reclamatul apreciază că, prin raportare la obiectul petițiilor formulate, precum și la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, soluționarea nu e de competența C.N.C.D.

33. În acest sens, reclamatul menționează că, în jurisprudența constatată a Consiliului au fost reținute următoarele: „(...) C.N.C.D., organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată în a constata stările de discriminare prin emiterea unor hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competență materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională în general, și O.G. nr. 137/2000, republicată, în special, în acest sens, Colegiul director arată că C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire *sui generis* a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii precum și nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale (...)”.

34. Totodată, partea reclamată a invocat și **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 07.10.2008**, referitor la dispozițiile O.G. nr. 137/2000.

35. Concluzionând, raportat la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, partea reclamată apreciază că plângerea nu este de competența C.N.C.D.

36. Prin adresa nr. **2335/24.03.2023** (Dosar 84/2023), reclamatul a solicitat și **respingerea petiției ca nefondată** susținând că aspectele sesizate nu întrunesc elementele de comparabilitate, nefiind susținută și demonstrată existența tratamentului diferit aplicat persoanelor care fac parte din organizația petentă față de alte persoane aflate în situații similare, potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

37. Prin punctul de vedere nr. **1000/09.02.2023** (Dosar 953/2022), respectiv nr. **1465/23.02.2023** (Dosar nr. 37/2023), partea reclamată a invocat, pe cale de excepție, **lipsa calității procesuale pasive a Guvernului României**, solicitând respingerea petiției și motivând că, în cauză, actul administrativ ale cărui acte sunt reclamate a fi discriminatorii, a fost aprobat, cu modificări și completări, prin Legea nr. 189/2000, devenind act normativ, emis de Parlamentul României. La rândul său, actul normativ criticat a suferit modificări prin alt act normativ, respectiv Legea nr. 154/2021.

IV. Motivele de fapt și de drept

38. Colegiul Director constată că, prin modificările legislative, petenții se consideră discriminați de prevederile **OUG nr. 168/08.12.2022** privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care stabilesc data de la care urmează să se acorde plata drepturilor conferite de statutul de urmași ai persoanelor persecutate, conform **Legii nr. 154/2021** pentru modificarea și completarea **Ordonanței Guvernului nr. 105/1999** privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice. Din această cauză, pentru aceeași categorie de persoane (urmași ai persoanelor persecutate), se face o alegere preferențială acordându-se plata drepturilor doar anumitor categorii care vor beneficia, în detrimentul altora.

39. Astfel, conform **art. 21 din OUG nr. 168/08.12.2022**: „La articolul III din Legea nr. 210/2022 pentru modificarea art. 1 alin. (2) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru stabilirea unor măsuri necesare aplicării Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 13 iulie 2022, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: b) începând cu data de 1 ianuarie 2024, drepturile stabilite pentru copiii persoanelor care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) și g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru copiii prevăzuți la art. 31 alin. (1) din aceeași ordonanță.”

40. De asemenea, conform **art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999**, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe persoana, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

- a) a fost deportată în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate;
- b) a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;
- c) a fost refugiată, expulzată sau strămutată în altă localitate;**
- d) a făcut parte din detașamentele de muncă forțată;
- e) a fost supraviețuitoare a trenului morții;
- f) este soțul sau soția persoanei asasinată ori executată din motive etnice sau în urma masacrelor îndreptate împotriva populației minoritare, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;
- g) a fost evacuată din locuința pe care o deținea.**“

41. Totodată, Colegiul Director admite **excepția de necompetență** privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008** și emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

42. În decizia precizată, Curtea Constituțională arată următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art. 20 alin. (3) din

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin. (1) lit. c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art. 2 alin. (3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în

competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

43. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art. 18, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”, astfel:

PUNCT DE VEDERE

44. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1, prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”

45. Astfel, se poate considera discriminare:

- o diferențiere;
- bazată pe un criteriu;
- care atinge un drept.

46. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (**art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000:** „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

47. Prin nediferențiere, judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO), înțeleg, în primul rând, tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (**Van der Musselle împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

48. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

49. Privind drepturile, pot fi invocate cele prevăzute de legislația din România respectiv tratatele internaționale ratificate de România.

50. Colegiul director a constatat, în mod repetat, faptul că persoanele persecutate din diferite motive în diferite perioade istorice **nu se află în situație similară**. În același sens, Curtea Constituțională a României, prin **Decizia nr. 1360/2010** a stabilit: „despăgubirile pentru daunele morale suferite în perioada comunistă trebuie să fie drepte, echitabile, rezonabile și proporționale cu gravitatea și suferințele produse prin aceste condamnări sau măsuri administrative”, arătând totodată că „în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative, iar în cazul existenței unor paralelisme, acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice”. În continuare precizează: „Curtea observă că în materia reparațiilor trebuie să existe o legislație clară, precisă, adecvată, proporțională care să nu dea naștere la interpretări și aplicări diferite ale instanțelor de judecată, ceea ce ar putea conduce la constatări ale violării drepturilor omului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Această problemă a legislației incoerente și ineficiente a României în materia restituirilor a fost menționată și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 9 decembrie 2008, în Cauza Viașu împotriva României. Cu acel prilej, Curtea a constatat că Legea nr. 1/2000 a suferit atât de multe modificări ca număr și conținut, încât precizia și previzibilitatea cerute de noțiunea de «legalitate» au fost grav atinse.”

51. Astfel, Colegiul constată că persoanele persecutate nu sunt în situații comparabile, cele 2 categorii exceptate pentru care s-au prorogată termenele de acordare a sporurilor nu au suferit consecințe atât de grave ca cele care beneficiază de aceste sporuri, legiuitorul făcând o prioritizare fondată pe gravitatea situației.

52. În consecință, Colegiul director constată că modificările aduse nu au efecte discriminatorii.

Precizăm că emiterea acestui punct de vedere, fără forță juridică obligatorie, reprezintă o opinie cu caracter de îndrumare, nu presupune parcurgerea procedurii specifice, potrivit art. 20 din **O.G. nr. 137/2000** și, în consecință, nici emiterea unui act cu caracter administrativ jurisdicțional.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**;
2. Emiterea unui punct de vedere;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentei.

V. Modalitatea de plată a amenzii: -

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Red.: A.C.F. și A.D.

Data redactării: 27.07.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

